

Arhitektura sreće

U Beogradu je otvoren sedmi MAMA SHELTER hotel na svetu, koncept koji krši sva pravila konvencionalnog ugostiteljstva, a arhitekta Jalil Amor otkrio je Marijani MILENKOVIĆ kako je ovdašnji duh grada uspeo da pretvori u prostor koji niko ne bi poželeo da napusti

Naš Beograd je ovog marta sa širokim osmehom dočekao urbani trofej koji na najbolji način potvrđuje da se nalazi na samom vrhu prestonica pozitivne energije koje žive i dišu u ritmu muzike i savremenog životnog stila - sedmi *Mama Shelter Hotel* otvoren je u srcu Knez Mihailove.

Posle Pariza, Rija, Liona i Los Andelesa, svetski hotelski lanac sa pomalo bezobraznim prostornim karakterom prepoznao je lepotu naše kulture, istorijskog nasledja u koloritu pirotskog čilima, sa neodoljivim ukusom bakinog ajvara i mirisom domaće kafe. Sa pogledom na dve reke na kojima počiva savršeno-nesavršeni grad u kome se i stanovačici i turisti osećaju kao kod kuće, gde pored istorijskih spomenika vanvremene lepote niču remek-dela moderne arhitekture. I baš u jednom takvom apsolutno savršenom arhitektonskom remek-delu u centru gradske vreve udob-

no se smestio *Mama Shelter Hotel* koji je prigrlio Beograd, Beograđane i sve one koji se tako osećaju.

Mama Shelter lanac hotela napravio je buru u moru dosadnih luksuznih hotelskih lanaca koji su odavno prestali da oduševljavaju svojom bezličnom estetikom. Krajem septembra 2008, u uspavanoj atmosferi 20. arondismana, oko šest kilometara daleko od centra Pariza, koncept koji je porodica Trigano zajedno sa ocem modernog dizajna Phillipom Starckom razvijala godinama, konačno je ugledao svetlost dana. Impresivan ambijent koji na prvi pogled osvaja svojim neposrednim dijalogom sa svakim ko u njega kroči. Savršeni hotel koji diše i živi u ritmu svojih gostiju otvara potpuno novu perspektivu uz impresivno niske cene i enterijer koji spaja savremene tehnologije, maksimalnu funkcionalnost i dizajnerska rešenja koja iznenađuju i bude u čoveku istinsku dečju radost.

Baš taj *Mama Shelter Paris* bio je prvi projekat hotela na kome je, pod dirigentskom palicom Philippea Starcka, radio arhitekta Jalil Amor, jedan od autora ovog originalnog koncepta. Razgovarali smo nekoliko dana pre velikog otvaranja početkom marta na četvrtom spratu *Shopping Centera Rajićeva* u superpriјatnom multifunkcionalnom prostoru koji je u isto vreme i kafe i restoran i lobi i recepcija hotela sa predivnom terasom i pogledom na krovove Starog grada.

- Za mene je Beograd kao Berlin pre 10 ili 20 godina - kaže Jalil - On je neka vrsta *undergound* grada. Tako sam ga ja doživeo. Kada prvi put stignete u Beograd, on izgleda pomalo tužno i mračno, ali kada otvorite njegova vrata i pokušate da razumete grad, otkrićete stvarno predivno mesto sa dobrim, ljubaznim i dragim ljudima kao i još mnogo veoma

**Živopisan
dizajn, pomalo
ekscentričan, odiše
ljubavlju i poziva
na druženje u duhu
vašeg naroda jer
ovaj Mama Shelter
Hotel samo je u
Beogradu i ne može
biti u nekoj drugoj
zemlji**

lebih i interesantnih stvari. To je neobično i uzbudljivo kod *undergound* gradova jer morate bukvalno da „uđete“ u njih kako biste ih otkrili.

Radeći sa velikim majstorima arhitekture, Jeanom Nouvelom i Phillipicom Starckom, Amor je usvojio nekoliko stvaralačkih principa.

- Prvo: Potpuna, duboka i strastvena posvećenost projektu. Koncentracija da ni po koju cenu i nikada ne ostavite stvari nedovršene. Taj projekat na kome radite u tom trenutku je najvažnija stvar i ništa drugo na svetu ne sme da postoji. Zato što se na kraju uspeh ocenjuje na osnovu detalja, a celu istoriju koja стојиiza izvođenja jednog projekta biće zaboravljena. Ona nije ni važna. Treba da budete veoma jaki i izdržljivi i nekako suštinski vezani za projekat - otkriva Jalil. *Mama Shelter* je mnogo više od skupa soba sa recepcijom i restoranom. To je u isto vreme i prostor za život, rad i zabavu koji postaje najpopularnije mesto u svakom gradu u kome se nalazi.

- *Mama Shelter* je kao mini grad u koji svi vole da svrate, svi se međusobno vole i poznaju... - otkriva Amor suštinu projekta - To je mesto gde možete da budete potpuno opušteni, nema razlike da li dolazite sa posla ili iz kreveta ili iz aviona, možete lepo da sednete i započnete prijatan razgovor sa svima.

Mama Shelter Paris bio je vrlo komplikovan projekat od samog početka zato što niko nije verovao u njega. Bilo je potrebno mnogo vremena pre početka njegovog ostvarivanja - priča Jalil - Mnogo administrativnih komplikacija, bila je to prava noćna mora za porodicu Trigano. Kada sam došao u tim, trebalo je da se krene sa realizacijom. Dobio sam projekat i samo su mi rekli: „Pogledaj ovo, to je projekat koji je urađen pre pet godina i molim te daj sve od sebe da ga prenesesh u prostor na najbolji moguć način.“ Upravo to sam i uradio zajedno sa Sergeom Triganom, Jeremyjem i, naravno, Philipom Starckom. Svi zajedno pokušali smo da na najbolji način rešimo probleme koji su

se konstantno pojavljivali na gradilištu. Bila je to prava noćna mora, ali uspeli smo da napravimo nešto stvarno sjajno! Originalan dizajn koji čini ljude srećnim jeste glavna karakteristika enterijera svake sobe. Reklo bi se da je Jalil uspeo da transformiše osećanje u prostor.

- Dolazim iz porodice gde sam bio okružen velikom ljubavlju roditelja - priča Jalil - Osećao sam se zaštićeno i bio sam mnogo srećno dete. Zato, moje najveće zadovoljstvo je kada neko uđe u prostor koji sam uredio i kaže „Oooo, baš sam srećan!“ Volim kada vidim ljude srećne u mojim projektima! Baš zato upotrebljavam mnogo boja i mešam različite stilove, ova stolica sa onom stolicom, jedna atmosfera u kombinaciji sa nekom potpuno drugačjom... Dopada mi se da pravim kolaž od prostora. Jer, ovo plus ono plus ono ponekad je stvarno dobra kombinacija!

Mama Shelter u svakom gradu pruža jedinstveno iskustvo, uvek je u drugačijem arhitektonskom kontekstu i u različitim prostorima. Uz to, on je sam miks soba, restorana, prostora za rad i sastanke na način koji je originalni *Mama Shelter* stil, ali uvek poseban.

- Kad prvi put doputujem u grad, pokušavam da razumem njegov duh - otkriva Jalil - Nakon toga počnem da radim, bez previše analize i razmišljanja, ostavim stvari da same u mojoj glavi urade svoj posao. A onda se posvećujem projektu i kroz njega razumem grad, ljude, vreme i mnogo drugih stvari... I to je to. Nisam kontekstualan tip arhitekte, više pokušavam da shvatim šta se dešava oko mene i onda se trudim da sve to predstavim sa svoje lične tačke gledišta. Veoma sam intuitivan. Ponekad, kad odem negde, samo osetim nešto

Za mene je Beograd kao Berlin pre 10 ili 20 godina. On je neka vrsta undergound grada. Kada stignete, izgleda pomalo tužno i mračno, ali kada otvorite njegova vrata, otkrićete stvarno predivno mesto

i u 99 odsto slučajeva moj osećaj nije pogrešan.

Prostorni koncept beogradskog *Mama Shelter* definisan je onim slatkim osećanjem topline doma, ali na jedan potpu-

no specifičan način: mešanjem emocija sa savremenim trendovima u dizajnu uz dodatak karakterističnih obeležja grada, mirisa i ukusa zemlje, energije ljudi. Beogradski *Mama Shelter* smestio se „na krovu“ arhitektonskog remek-dela, *Shopping Centera Rajićeva*. Na recepciji vas dočekuje natpis na crnom plafonu *Beograd in my mind* i predivan pogled na krovove grada. Umesto klasičnog lobija, tu je ogromna kružna sofa sa savršeno dizajniranim mini foteljama i zlatnim panjevima umesto stočića. Tepih sa motivima pirotskog čilima i Vizantije naglašava poziciju elegantno dizajniranog pulta recepcije iza koje se kao skulpture ponosno uzdižu tri kubusne forme živopisnih boja. Ceo prostor neprekidno teče i razmotrava se u originalnu priču koja je ručno ispisana rečima i simbolima na crnim zidovima i plafonu, dok se ambijenti i funkcije međusobno prepliću čineći jedinstvenu senzaciju za sva čula. Restoran nije samo hrana uredno postavljena na belim stolnjacima i pravilno raspoređenim stolovima sa odgovarajućim stolicama... *Mama Shelter* restoran je doživljaj! Srpski i francuski specijaliteti pripremaju se u dve otvorene kuhinje

koje su naglašene jarkožutom bojom, a ceo prostor je bez pregrada podeljen na nekoliko mikroambijentalnih celina u okviru kojih svako može da pronađe svoje omiljeno mesto gde se najlepše oseća. Veliki stolovi koji pozivaju na druženje, avangardne fotelje sa visokim naslonima uz klupe obučene u kožu za malo privatniju atmosferu. Glavno iznenađenje jeste bina za svirke u raskošno dizajniranoj niši u zidu.

Otvoreni bar i dugačak crni šank sa minimalistički dizajniranim drvenim barskim stolicama savršeno odvajaju kafe od restorana. Mini separei obučeni u mekane tkanine sa stolovima koji umesto nožica imaju gomilu knjiga, stoni fudbal i veseli abažuri žutih lampi definišu ambijent kafea.

Na prostoru od 500 metara kvadratnih prostire se terasa sa najlepšim pogledom na grad. Letnji bar, stolice za ljunjanje i otvoreno ognjište obećavaju potpuno uživanje u gradskom pejzažu, kako na suncu, tako i pod snegom.

Do 125 soba koje je, kao i ceo hotel, dizajnirao Amor, dolazi se svetlom okupanim hodnicima, a osim soba i restorana, tu je i originalno dizajniran prostor za rad, *Atelier*.

- Kad sam prvi put došao u Beograd povodom *Mama Sheltera*, ostao sam dva dana. To nije dugo - konstatiše Jalil - Radio sam, posmatrao ljude, izlazio uveče i pokušao da razumem duh Beograda. Posle toga sam gledao filmove, istraživao u časopisima i istorijskim knjigama, ali ne previše, jer nisam želeo da pokvarim svoju ličnu impresiju svim tim informacijama. Želeo

sam da ostanem „čist“ u svojoj prvoj ideji i veran svom osećaju. Kao što sam rekao, verujem svojoj intuiciji i kada gledam, trudim se da razumem šta se dešava i da to prenesem na papir, a kasnije i u prostor.

Veliki kontrast i dizajn koji teče kroz prostor kreiraju osećaj „kao kod kuće“ i definišu stil svake sobe.

- Živopisan dizajn, pomalo ekscentričan, odiše ljubavlju i poziva na druženje, u duhu vašeg naroda jer ovaj *Mama Shelter* Hotel je samo u Beogradu i ne može biti u nekoj drugoj zemlji. On je unikat kao i svi ostali *Mama Shelter* hoteli jer je svaki na svoj način jedinstven i različit. Sa druge strane, u okviru svakog hotela trudim se (i mislim da u tome uspevam) da poštujem i zadržim posebnu energiju koju nosi *Mama Shelter*, ali uvek u drugaćijem ambijentu koji odgovara atmosferi grada u kome se hotel nalazi. Jalil ima i svoj omiljeni deo beogradskog *Mama Sheltera*: Zaista mi se dopada ulaz jer kada uđete, vidite veliku recepciju i ogromnu zavesu na kojoj su naslikana brda i planine Beograda. Kada stignete, ispred sebe imate taj ogroman crtež koji predstavlja duh ovog grada. Zatim, imate veliku udobnu kružnu sofу sa puno jastučića koja budi u vama onaj osećaj „o, da, stigao sam kući“. Ova sofa kreirana je tako da napravi okruženje ljubavi i prijateljstva, ali kada sednete na ovu stranu i gledate u restoran, imate potpuno drugačiju, filmsku perspektivu jer gledate ljude i konstantno se pitate šta će se sledeće dogoditi.